

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Alfred Christensen: Den Skikkelse, det foreliggende Lovforslag har faaet, efter at man har indført Beskyttelse for Millionarvinger paa de mindre og mellemstore Arvingers Bekostning, gør, at jeg og mit Parti have tabt Sympatien for denne Lov og derfor ikke ville kunne stemme for den. Vi ville undlade at stemme.

N. C. Christensen: Paa Socialdemokratiets Vegne skal jeg anbefale at stemme for dette Forslag. Jeg udtalte allerede ved første Behandling, at jeg ansaa Forslaget for at være saaledes, at vi kunde stemme for det til Trods for, at det var undergaaet en Forandring oppe i Landstinget, som vi naturligvis ikke ere glade ved, men tværtimod kede af.

Naar jeg anbefaler at stemme for Lovforslaget, er det, fordi Forslaget indeholder en Indrømmelse til de Principper, der ere førte frem af Socialdemokratiet. I Skattelovkommissionen af 1901 var det det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen), der fremsatte Forslag om en Arveafgift med stigende Skala. Det lykkedes ikke i Kommissionen at vinde Stemning derfor, uagtet det nævnte ærede Medlem opstillede sine Krav i en moderat Form af Hensyn til, at det en Tid saa ud til, at der kunde vindes Stemning derfor. Tanken har imidlertid senere vokset sig stærk, og da den afdøde Finansminister i Fjor forelagde sine Forslag om Skattelovene, var han kommen saa vidt, at han stillede Forslag, som gik mere yderligt end det Forslag, vi nu staa i Begreb med at vedtage. Men i ethvert Tilfælde er Princippet anerkendt, saa at vi, hvis vi nu vedtage dette Forslag, faa indført en Beskatning af Arv efter en stigende Skala, og det er mit Haab, at vi saa kunne gaa videre ad den Vej og Tid efter anden kunne faa gennemført en betydelig stærkere Stigning end nu. Jeg skal derfor anbefale at stemme for dette Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Understøttelser i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 8127 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3697.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Det stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Indhold, samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Som ærede Medlemmer maaske ville have set, har Udvalget stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at give Lovforslaget en anden Affattelse. I Virkeligheden er der ikke i Ændringsforslaget nogen stor Afvigelse fra det foreliggende Forslag ud over dette, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 om, at Staten skal refundere en Kvotadel af det Tilskud, der eventuelt af Kommunalbestyrelserne bliver bevilget til Hjelpekasserne og Arbejdsløshedskasserne, skal gaa ud. Det er i Virkeligheden den vigtigste Realitetsforandring, der er foretaget af Udvalget. Man har navnlig i Betragtning af, at den Arbejdsløshed, hvorom der her er Tale, er ret lokalt begrænset, ikke fundet, der var tilstrækkelig Anledning til, at Statskassen skal yde noget Tilskud.

Jeg skal for at imødekomme baade Formandens og sikkert ogsaa Medlemmernes Ønske indskrænke mig til i øvrigt at henvise til den af Udvalget afgivne Betænkning, idet jeg tilføjer, at Udvalget, som det ogsaa fremgaar af Ændringsforslaget, har holdt sig til Lovforslaget, for saa vidt angaar Hjelpekasserne, men med